Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

conceptus sum. Et quia is quē salutis unda non diluit.
originalis culpę supplicia non amittit. Aptę p semetipsā
ueritas phibet dicens. Nisi quis renatus fuerit ex aqua &
spū scō. non habebit uitā ęternā. Qd ē ōō qd in nulla mor
tuū se fuisse desiderat. & potuisse se quiescere eōdē mortis
beneficiū sperat. Dum constet qd nequaquā eū requies uitę
susciperet. si artatu illum originalis culpę. nequaqm di
uinę cognitionis sacramēta liberassent. Qui ad huc cum
quib quiescere potuisset. ad iungit dicens. Cum regib & ,,
consulib terrę quiescēt. Qui edificant solitudines. Qui ,,
ignorēt qd reges tērę ac consules eō a solitudine longe s.
quo innumeris obsequentiū curis constipantē. uel quia
difficile hi ad requiem tendunt. qui tam duris rationū
multiplicū nexib astringuntē. scriptura attestante qē
ait. Iudiciū durissimū in his qui pēsunt fiet. Vnde in
euangelio ueritas dicē. Cui multū datū est. multū querē
ab eo. Qui ad huc quos in eadē requie socios habuisset.
insinuat dicens. Aut cum pncipib qui possidēt aurū. & ,,
replent domos suas argento. Rarū ualde ē ut qui aurū ,,
possident. ad requiē tendant. Dum p semetipsam ueritas
dicat. Difficile qui pecunias habent. intrabunt in regnū
cęlorū. Nam qui hic multiplicandis diuitiis inhiant. qē